

Mecenatas

NORFA

Partneriai:

LRT

LRT | KLASIKA

LIETUVOS
rytas

Lrytas

V A G A
KNYGYNU TINKLAS

Koncertai
tavo telefone

Bilietus platina

kakava.lt

www.filharmonija.lt

koncertų
sezonas

Kamerinės muzikos koncertas

Baroko keliais su Fabio Romano ir „Musica humana“

Ansamblis **MUSICA HUMANA**

Meno vadovas, solistas ir dirigentas
ROBERTAS BEINARIS (obojus)

Solistai:

FABIO ROMANO (fortepijonas, Italija)

TOMA BANDZAITYTĖ-PUPLAUSKĖ (smuikas)

ANDRIUS PUPLAUSKIS (fagotas)

Dirigentas ir solistas

ROBERTAS BEINARIS (obojus)

2026 m. spalio 11 d., Vilnius,
Filharmonijos Didžioji salė

PROGRAMA

I

ANTONIO VIVALDI (1678–1741)

Koncertas dviem smuikams, styginiams ir basso continuo D-dur, RV 512 (smuikui, fagotui ir styginiams pritaikė Toma Bandzaitytė-Puplauskė ir Andrius Puplauskis)

Allegro molto

Largo

Allegro

Solistai:

TOMA BANDZAITYTĖ-PUPLAUSKĖ (smuikas)

ANDRIUS PUPLAUSKIS (fagotas)

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685–1750)

Koncertas klavesinui, dviem smuikams, altui ir basso continuo d-moll, BWV 1052

Allegro

Adagio

Allegro

Solistas FABIO ROMANO (fortepijonas)

Atlieka ansamblis MUSICA HUMANA

Dirigentas ROBERTAS BEINARIS

II

ANTONIO VIVALDI –

Koncertas fagotui ir orkestrui a-moll, RV 498

Allegro

Larghetto

Allegro

Solistas ANDRIUS PUPLAUSKIS (fagotas)

Simfonija iš operos „Olimpiada“, RV 725

Allegro

Andante

Allegro

Koncertas dviem obojams, styginiams ir basso continuo d-moll, RV 535 (Andriaus Puplauskio versija obojui ir fagotui)

Largo

Allegro

Largo

Allegro molto

Solistai:

ROBERTAS BEINARIS (obojus)

ANDRIUS PUPLAUSKIS (fagotas)

Trio sonata styginiams Nr. 12 d-moll, op. 1,

„La Folia“ (Gedimino Kviklio aranžuotė styginių orkestrui)

Atlieka ansamblis MUSICA HUMANA

Dirigentas ROBERTAS BEINARIS

„**FABIO ROMANO** – tai pianistas, vienu metu atsiduodantis ir naujai muzikai, ir klasikiniam repertuarui. Rimtas ir įtaigus“, – taip šį muzikantą apibūdino vokiečių muzikos kritikas Tilmanas Urbachas.

Palermo gimęs F. Romano studijavo Palermo konservatorijoje – fortepijoną pas Geatano Celliza, kompoziciją – pas Eliodoro Sollima. Ten pat, taip pat ir Trapanio konservatorijoje, dėstė fortepijoną, tačiau po šešerių metų išvyko studijuoti į Vokietiją, Miuncheno aukštąją muzikos ir teatro mokyklą, nes, jo paties žodžiais tariant, norėjo iš naujo atrasti fortepijoną.

Tarp svarbiausių F. Romano pasirodymų – koncertai su Frankfurto muziejaus, Viurtembergo filharmonijos, Miuncheno simfoniniu orkestrais, Korėjos kameriniu ansambliu. Scena jis dalinasi su dirigentais Paolo Carignani, Markusu Poschneriu, Minu Kimu, Roberto Paternostro ir kitais, koncertavo žymiose salėse, tokiose kaip Frankfurto senoji opera, Seulo menų centras, pasirodė Miuncheno festivalio scenoje.

F. Romano koncertų įrašai buvo transliuojami Italijos radijo ir televizijos (RAI) bei Vokietijos radijo stotyse, tarp kurių – Bavarijos, Heseno, Vokietijos ir Vokietijos Berlyno radijas.

2001 m. gegužę F. Romano vedė meistriskumo kursus Suvono universitete Pietų Korėjoje, vėliau akompanavo Daphne Evangelatos vedamoms dainavimo pamokoms Miuncheno aukštojoje muzikos ir teatro mokykloje, nuo 2004 m. čia dėsto fortepijoną.

Smuikininkė, ansamblio „Musica humana“ narė, Lietuvos valstybinio simfoninio orkestro (LVSO) II smuikų grupės koncertmeisterė **TOMA BANDZAITYTĖ-PUPLAUSKĖ** pirmąsias žinias apie muziką įgijo Marijampolėje. Mokslus tęsė Nacionalinėje M. K. Čiurlionio menų mokykloje bei Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, kur 2010-aisiais įgijo smuiko ir kamerinio ansamblio specialybių magistro laipsnius.

Dar studijuojama T. Bandzaitytė-Puplauskė aktyviai įsiliejo į Lietuvos muzikinį gyvenimą – dalyvavo įvairiuose konkursuose bei festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje, tokiose kaip „Muzika be sienų“, „Didysis muzikų paradas“, „Druskomanija“, „Naujosios operos akcija“, „Trans/Misijos“, „Muzika erdvėje“ ir kiti. Smuikininkė pelnė diplomą Tarptautiniame Lietuvos kompozitorių kamerinės muzikos atlikimo konkurse, dalyvavo meistriskumo kursuose „International Summerakademie Bad Leonfelden“ Austrijoje bei „Dartington International Summer School“ Anglijoje.

Su jaunimo orkestrais (*Baltic Youth Philharmonic, Animato Stiftung*, Baltijos šalių jaunimo) koncertavo daugelyje garsiausių Europos salų. Kaip orkestro koncertmeisterė T. Bandzaitytė-Puplauskė yra dalyvavusi įvairiuose pasirodymuose. Smuikininkė buvo įvairių kamerinių ansamblių narė („In Spe“, „No future“, „Red root“, trio „Nodus“, styginių kvartetų „Chordos“ ir „Nodum“). Kaip solistė T. Bandzaitytė-Puplauskė yra grojusi su LVSO, ansambliais „Musica humana“ ir „AR's Musica“.

Fagotininkas **ANDRIUS PUPLAUSKIS** baigė Nacionalinę M. K. Čiurlionio menų mokyklą, vėliau studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, kur 2002-aisiais jam buvo suteiktas meno licenciatų laipsnis.

A. Puplauskis yra daugelio respublikinių ir tarptautinių konkursų laureatas. Fagotininkas rengia solinius koncertus, daug koncertuoja su įvairiais kameriniais ansambliais – Šv. Kristupo pučiamųjų kvintetu, pianisto Alexanderio Paley'aus suburtu ansambliu „Paleasis“ ir kitais. Kaip solistas grojo su LMTA simfoniniu, Lietuvos kameriniu, Lietuvos nacionaliniu simfoniniu, Lietuvos valstybiniu simfoniniu orkestrais, „Musica humana“ ansambliu, Šiaulių kameriniu orkestru ir kitais.

A. Puplauskio repertuare – A. Vivaldi, W. A. Mozarto, C. M. von Weberio, J. Francaix, B. Dvariono ir kitų kompozitorių kūriniai fagotui solo bei fagotui ir orkestrui. Fagotininkas taip pat atlieka šiuolaikinę muziką, improvizuoja elektronikos modifikuotais fagoto garsais. 2017 m. festivalyje „Jauna muzika“, kurio tema tąkart buvo elektroakustinis fagotas, jis grojo per kompozitorių V. V. Jurgučio, A. Bumšteino, G. Gričiūtės, L. Rimšos ir J. Jurekūno specialiai festivaliui sukurtų kūrinių premjeras. 2009 m. A. Puplauskis išleido kompaktinę plokštelę „Fagotas lietuviškai“, joje skamba geriausi Lietuvos kompozitorių kūriniai fagotui.

A. Puplauskis yra Lietuvos valstybinio simfoninio bei Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro orkestrų pirmasis fagotininkas. Nuo 2006 m. dėsto LMTA, vedė meistrų kursus Lietuvoje, Prancūzijoje, Švedijoje, jo studentai yra tapę įvairių konkursų laureatais.

Lietuvos nacionalinės filharmonijos kamerinio ansamblio **MUSICA HUMANA** kūrybinis kelias prasidėjo 1974 m., jo koncertai buvo vieni pirmųjų senosios muzikos autentiškos interpretacijos atgaivinimo Lietuvoje ženklų. Ansamblis atlieka programų ciklus, kai kurie jų yra tęstiniai: „A. Vivaldi muzikos ekspresijos“, „J. S. Bachas ir Lietuvos muzika“, „Musica humana juvenus“, „Senoji ir naujoji Vilniaus muzika“, „Muzikiniai šachmatai“, „Disnėjaus

filmų muzika“. Daug kamerinių opusų ansambliui yra sukūrę šiuolaikiniai lietuvių kompozitoriai.

Su kolektyvu groja Lietuvos ir užsienio solistai, pasirodo chorai „Vilnius“, „Aukuras“, „Polifonija“, kiti. Nuo 1999 m. rengiamas tarptautinis kamerinės muzikos vasaros festivalis „Kuršių nerija“, nuo 2019 m. – Varėnos krašto muzikos festivalis „Su Palaimintuoju Teofiliumi“. Daugelį metų ansambliui vadovavo prof. Algirdas Vizgirda, o nuo 2018 m. gruodžio mėnesio jį pakeitė prof. dr. Robertas Beinaris.

2024 m. spalio mėnesį įvyko istorinės dviejų savačių „Musica humana“ gastrolės JAV: išpildyta misija tiesti kultūros tiltus, garsinti M. K. Čiurlionio vardą minint 150-ąsias jo gimimo metines, primintas Lietuvos narystės NATO 20-metis, rinkta parama Ukrainai.

Daugiau apie atlikėją: <https://filharmonija.lt/atlikejai/12/musica-humana/artist-5>

Profesorius, meno daktaras **ROBERTAS BEINARIS** baigė Lietuvos muzikos ir teatro akademijos (LMTA) meno aspirantūrą (prof. R. Staškaus kl.); jam suteiktas meno licenciatų laipsnis. Stažavosi Liono nacionalinėje konservatorijoje (J. L. Capezzali ir J. Guichardo kl.); studijavo LMTA doktorantūroje (prof. A. Vizgirdos ir prof. A. Žiūraitės kl.), jam suteiktas muzikos srities meno daktaro laipsnis. 2023 m. R. Beinaris gavo simfoninio orkestro dirigento magistro laipsnį (prof. D. Pavilionio klasė).

Kaip obojininkas R. Beinaris tapo ne vieno tarptautinio konkurso laureatu; grojo su Toskanos, Tirolio, Insbruko, Livo filharmonijos, „Kyjivo solistų“, „Kremerata Baltica“, Hundisburgo tarptautinės akademijos, „Accademia Baltica“, Lietuvos orkestrais ir ansambliais, koncertavo įvairių šalių scenose, dalyvavo daugelyje muzikos festivalių. Dažnai groja lietuvių kompozitorių kūrinius ir yra ne vieno jų pirmas atlikėjas; įrašė daugiau kaip dešimt kompaktinių plokštelių. Nuo 2014 m. jis įtrauktas į „Buffet Group“ (Prancūzija) medinių pučiamųjų instrumentų firmos žymiausių obojininkų sąrašą.

R. Beinaris yra LMTA Pučiamųjų ir mušamųjų instrumentų katedros vedėjas. Organizuoja įvairius pučiamųjų instrumentų konkursus, festivalius ir čempionatus; įkūrė Lietuvos obojų kvintetą. Nuo 2018 m. yra ansamblio „Musica humana“ meno vadovas. Daugybę apdovanojimų pelnęs R. Beinaris organizuoja tarptautinį muzikos festivalį „Kuršių nerija“ ir sakralinės muzikos festivalį „Su Palaimintuoju Teofiliumi“. Veda seminarus, meistrų kursus Lietuvoje ir užsienyje.

Daugiau apie atlikėją: <https://filharmonija.lt/atlikejai/12/robertas-beinaris-musica-humana-meno-vadovas-ir-dirigentas/artist-11>

Vienas žymiausių Baroko epochos italų kompozitorių ir smuikininkų **Antonio Vivaldi** didžiąją gyvenimo dalį praleido Venecijoje. Nors kūrė įvairių žanrų muziką, jo kūryboje ypač svarbią vietą užima koncerto žanras. Čia A. Vivaldi meistriškai išnaudojo solistų ir orkestro dialogą, taip kurdamas veržlią, kontrastingą ir neįtikėtinai spalvingą muziką.

Koncerte dviem smuikams, styginiams ir basso continuo D-dur (1730) A. Vivaldi atsiskleidžia kaip vienas didžiųjų koncerto žanro meistrų. Čia solistai nuolat rungtyniauja su orkestru: varžosi virtuozizmu, kol galų gale viskas susilieja į gyvybingą vientisą muzikinę drobę. Itin teatrališkas trijų dalių koncertas kupinas judesio, kontrastų ir spalvų.

Koncerte dviem obojams, styginiams ir basso continuo d-moll (1724) A. Vivaldi itin daug dėmesio skiria dviejų solinių instrumentų dialogui. Dviejų solistų partijos čia nuolat persipina – instrumentai atkartoja vienas kito frazes, keičiasi melodinėmis linijomis tarsi kalbėdamiesi tarpusavyje, o styginių orkestras kuria jiems kontrastingą muzikinį foną. Keturių dalių kūrinio dramaturgija grindžiama lėto ir greito tempo kaita, o minorinė d-moll tonacija kūriniui suteikia dramatiškumo. A. Vivaldi čia atsiskleidžia kaip instrumentinės muzikos teatrališkumo virtuozas: iš paprasto muzikinio dialogo jis sukuria gyvybingą, kontrastingą ir spalvingą muzikinį kūrinį.

A. Vivaldi yra sukūręs gana daug koncertų fagotui. **Koncertas fagotui ir orkestrui a-moll** (1724) – vienas jų. A. Vivaldi koncertai fagotui yra išskirtinė baroko instrumentinės muzikos repertuaro dalis, nes tuo metu fagotas dar nebuvo toks savarankiškas solinis instrumentas, kokį jį pažįstame šiandien. Trijų dalių koncerte fagoto solo partiją A. Vivaldi traktuoja ne kaip žemą, orkestrinį instrumentą, bet atskleidžia jo kaip solinio instrumento galimybes, sukurdamas jam jautrią ir išraiškingą solo partiją. Ypač dainingu, net vokaliniu instrumentu fagotas tampa antrojoje, lėtojoje koncerto dalyje, kai atlieka ilgą, kantileninę melodiją. Trečiojoje koncerto dalyje fagotas kuria dialogą su orkestru – kūrinį A. Vivaldi pabaigia itin energingai ir virtuotiškai.

A. Vivaldi opera **„Olimpiada“** (1734) sukurta pagal Pietro Metastasio libretą. Trijų veiksmų operos veiksmas vyksta senovės Graikijoje, Olimpijos apylinkėse. Jos siužeto centre – draugystė, meilė, garbė ir tapatybės paslaptis. Karalius Klitenas žada savo dukters Aristėjos ranką olimpinį žaidynių nugalėtojui. Aristėja myli Megaklį, tačiau jos taip pat trokšta Kliteno globotiniu laikomas Likidas. Iš čia ir kyla pagrindinė operos drama: Likidas nėra

pakankamai stiprus, kad laimėtų varžybas, todėl prašo savo draugą Megaklį dalyvauti žaidynėse jo vardu. Tačiau Megaklis ir pats myli Aristėją. Jis atsiduria tarp draugystės pažado ir meilės. Tikrosios Likido tapatybės atskleidimas tampa operos kulminacija.

Trio sonata styginiams Nr. 12 d-moll, op. 1, „La Folia“ (1705) – tai paskutinė A. Vivaldi sonata iš dvylikos sonatų ciklo op. 1. Vienos dalies kūrinį sudaro dvidešimt variacijų kompozitorių ypač pamėgta „La Folia“ tema, kilusia iš portugalų šokių muzikos.

Bene labiausiai žavintis šio kūrinio elementas – išskirtinė harmonija: vos per kelis taktus A. Vivaldi pakeičia tonaciją, dar po kelių grąžina senąją. Sonata parašyta trejiniu sarabandos – ispanų laidotuvių eisenos – metru. Virtuotiškumą kompozitorius kaitalioja su melancholiškomis nuotaikomis, žaismingumu, veržlumu. Taip autorius kuria dramatišką, įtemptą muzikinę kelionę, kuri prikausto klausytojo dėmesį.

Baroko genijumi vadinamas **Johannas Sebastianas Bachas** – kompozitorius, kurio muzikoje tvarka ir laisvė egzistuoja ne kaip priešingybės, o kaip viena kitą papildančios jėgos. Jo polifoninėse drobėse kiekvienas balsas turi autonomišką liniją, tačiau visi jie susijungia į preciziškai subalansuotą visumą.

Ilgai buvo manoma, kad J. S. Bacho **Koncertas klavesinui, dviem smuikams, altui ir basso continuo d-moll** (1738) originaliai buvo sukurtas smuikui ir orkestrui, ir tik vėliau pats kompozitorius jo solo partiją pritaikė klavesinui. Tokią prielaidą muzikos tyrinėtojai darė dėl itin neįprastos koncerto solo partijos, kurio figūracijos artimesnės smuiko, bet ne klavesino atlikimo technikai. Šis neapibrėžtumas apgaubia kūrinį paslaptimi: tai muzika, kurios istorija nėra iki galo atkurta. Ir vis dėlto šis koncertas – vienas dramatiškiausių J. S. Bacho kūrinių: tamsi d-moll tonacija, intensyvus ritminis judėjimas ir virtuotiška solo partija priartina šį kūrinį prie teatrališkumo estetikos.

Redaktorė *Justina Paltanavičiūtė*,
kalbos redaktorė *Rita Markulienė*

Informuojame, kad organizatorius filmuoja ir fotografuoja renginį archyvavimo ir transliavimo tikslu.

**Kviečiame į kitus koncertus
Nacionalinėje filharmonijoje!**

Daugiau informacijos
www.filharmonija.lt